

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 к 1/2022
09.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, председник суда судија Јасмина Васовић, у предмету предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Јорданов, адвокат из ..., ул. ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Р4К-1/21 од 13.01.2022. године, након спроведеног испитног поступка, донео је дана 09.02.2022. године

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Апелационог суда у Крагујевцу Р4К-1/21 од 13.01.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Р4К-1/21 од 13.01.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор предлагача којим је тражио да се утврди да му је повређено право на суђење у разумном року у поступку који се води пред Апелационим судом у Крагујевцу Кж1-ПО1-25/21 (предмет Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К-ПО4-1/20). Ставом другим изреке одбијен је захтев предлагача за накнаду трошкова поступка, као неоснован.

Против наведеног решења, предлагач је благовремено изјавио жалбу због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. У жалби је навео да је, у својству оштећеног, поднео кривичну пријаву на записнику у ПС Петровац на Млави ПУ Пожаревац 21.03.2013. године, али да поступак још увек није окончан, иако је од тада прошло више од 9 година. Предложио је да Врховни касациони суд усвоји жалбу, преиначи ожалбено решење, утврди повреду права на суђење у разумном року и накнади трошкове поступка.

Одлучујући о жалби предлагача на основу одредаба чл. 16, 18. и 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ бр. 25/82, „Службени гласник РС“ бр. 6/15), Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом одредбе члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, са изменама) и закључио да је жалба неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из одредбе члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Неосновано се жалбом указује да је у поступку учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, јер побијано решење нема недостатака због којих се не може испитати, а образложење садржи јасне и непротивречне разлоге о битним чињеницама, које су у сагласности са стањем у списима.

Према стању у списима, кривична пријава у овом предмету поднета је 03.10.2013. године Основном јавном тужиоцу у Пожаревцу, након чега су извршене провере преко Полицијске станице Петровац на Млави, окривљени је саслушан, а последња радња пред тим органом предузета је издавањем наредбе да се изврши економско финансијско вештачење. Налаз и мишљење вештака достављен је 27.03.2018. године. Након тога, списи предмета достављени су Вишем јавном тужилаштву у Краљеву, Посебном одељењу за сузбијање корупције, које је 26.12.2019. године поднело оптужни предлог против окривљеног ББ из села ..., општина Петровац на Млави, због постојања оправдане сумње да је извршио продужено кривично дело проневера у обављању привредне делатности из члана 224. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика. Након пријема оптужног акта 03.01.2020. године, поступајући судија је заказао главни претрес за 14.01.2020. године, који је због процесних недостатака одложен. Следећи главни претрес, заказан за 19.02.2020. године је одржан, и на њему су испитани окривљени и оштећени (овде предлагач). Након тога, због проглашења ванредног стања на територији Републике Србије наставак главног претреса је заказан за 23.06.2020. године, на коме је настављено извођење доказа, али није завршен, па је наставак заказан за 27.07.2020. године, који је одложен је због промене поступајућег судије. Главни претреси заказани за 14.09.2020. и 26.10.2020. године су одржани, а главни претреси заказани за 03.12.2020., 07.12.2020. и 26.01.2021. године одложени су због болести окривљеног (сумња на Covid 19), о чему је суду достављена медицинска документација. Дана 12.03.2021. године главни претрес је настављен и одржан, а поступајући јавни тужилац је 19.04.2021. године доставио суду измењен оптужни акт. Главни претреси заказани за 21.04.2021. и 03.06.2021. године одложени су због одсуства поступајућег судије. Дана 12.08.2021. године одржан је главни претрес и тада је и донета је првостепена пресуда у овом предмету. Против ове пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљеног 23.09.2021. године, па су списи 02.11.2021. године достављени другостепеном суду на одлучивање. Истог дана предмет је послат Апелационом јавном тужиоцу на изјашњење, након чега је предмет достављен Апелационом суду у Крагујевцу и 12.11.2021. године изнет судији известиоцу. У изјашњењу судије известиоца наведено је да ће предмет бити изнет на већање у року од 5 дана, а да ће одлука ће бити израђена најкасније у року од 10 дана од дана изјашњења (изјашњење поступајућег судије достављено је 06.01.2022. године).

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије прописано је да свако има право да му независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Чланом 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода ("Службени лист СЦГ" - међународни уговори, бр. 9/03, 5/05 и 7/05, "Службени гласник РС" - међународни уговори, бр.12/10 и 10/15), између осталог,

прописано је да свако, током одлучивања о његовим грађанским правима и обавезама или о кривичној оптужби против њега, има право на правичну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним судом, образованим на основу закона.

Према члану 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предмета суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Чланом 14. став 1. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 62/21) прописано је да је суд дужан да кривични поступак спроведе без одуговлачења и да онемогући сваку злоупотребу права усмерену на одуговлачење поступка.

Имајући у виду све чињенице и околности овог случаја које су од значаја за доношење одлуке, Врховни касациони суд налази да је правилно поступио судија Апелационог суда у Крагујевцу када је одбио као неоснован приговор предлагача за убрзавање поступка у предмету тог суда Кж1-ПО1-25/21.

У конкретном случају, кривични поступак покренут је заказивањем главног претреса за 14.01.2020. године (члан 7. став 1. тачка 4. ЗКП), од кад се рачуна почетак рока, а приговор ради убрзавања поступка поднет је 27.12.2021. године, што значи да је поступак у две фазе одлучивања трајао нешто мање од две године. У том периоду суд је предузео све потребне мере како би се предметни кривични поступак спровео без одуговлачења, с обзиром на то да није имао дуже периоде неажурности, да су главни претреси заказивани редовно и благовремено у краћим временским размацима, те да у поступању првостепеног и другостепеног суда није било одуговлачења и дугог трајања које би довело до повреде права на суђење у разумном року, имајући у виду стандарде установљене кроз одлуке Уставног суда и Европског суда за људска права. У вези са тим, Врховни касациони суд налази да се неодржавање главних претреса због болести окривљеног, као и током проглашења ванредног стања на територији Републике Србије, не може сматрати неоправданом неактивношћу која се може приписати у одговорност суда, јер су то околности на коју суд није могао да утиче.

Без утицаја на другачију одлуку суда су наводи жалбе предлагача да му је повређено право на суђење у разумном року због дугог трајања поступка по кривичној пријави. Ово стога што се приликом оцене дужине трајања поступка не узима се у обзир време трајања поступка по кривичној пријави, јер она представља само иницијални акт на основу кога надлежни тужилац утврђује да ли има основа за покретање кривичног поступка или не (решења Уставног суда Уж 1146/10 од 06.04.2010 и Уж 161/09 од 22.12.2010. године).

Због свега изложеног, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одлучио као у ставу првом диспозитива.

Врховни касациони суд је у ставу другом диспозитива одбио захтев предлагача за накнаду трошкова поступка на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку сходном применом члана 153. став 1. Закона о парничном поступку, јер предлагач није успео у поступку заштите права на суђење у разумном року.

**Председник
Врховног касационог суда
Јасмина Васовић, с. р.**

Поука о правном леку:

Против овог решења жалба није дозвољена

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић